

De Regenboog

RTC De Bidon, Roosendaal

WALNUT
INDUSTRIES EUROPE

TY-GARD2000®
CARGO RESTRAINT SYSTEM

 **Fietsen
Schenk**

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
RTC De Bidon	2
Voorwoord	3
Dolomieten trip 9 – 16 juni	5
Verslag 24 juni 2018	35
Verslag 1 juli 2018	38
Verslag 8 juli 2018	41
Verslag 15 juli.....	43
Verslag 24-27 juli	45
Verslag 22 juli.....	48
Verslag 29 juli.....	50
Verslag 5 augustus 2018.....	53
Verslag 12 augustus 2018	58
Verslag 26 augustus 2018	60
Verslag 2 september 2018.....	63

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie € 70,00 per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
- Penningmeester: René Schepers
- Vicevoorzitter / Secretaris: Leon van den Eijnden
- Bestuurslid: Wim Rommens
- Ondersteunend lid: Pieter Heijmans

Voorwoord

Beste mede Bidonners,

Afgelopen maanden was het weer ons prima gezind. Veel (extreme) zonuren, waardoor er veel getraind kon worden. Deze uitgave van de Regenboog kenmerkt zich als een echt Wielerboek, vol met interessante verhalen en anekdotes. Zeker het Dolomietenverslag is een echte aanrader om eens goed door te lezen.

Hierbij ook een speciale hulde voor Jan voor het behalen van zijn nummer 1 ranking van het Bidon klassement allertijden. Jan, bedankt voor al je vele kilometers en inspanningen voor de club tot nu toe!

Pieter Heijmans

TY-GARD2000
CARGO RESTRAINT SYSTEM

WALNUT
INDUSTRIES

RELEASE OF TY-GARD® MILITARY
INSTRUCTION MANUAL APP
IN APPSTORE AND GOOGLEPLAY

<http://www.ty-gard.eu/>

**Fietsen
Schenk**

Fietsen schenk bvba
Nieuwstraat 59-61
B-2910 Essen
België
+32 36 67 57 74
informatie@fietsenschenk.be

SPECIALIZED

- ✓ KWALITEIT EN ADVIES
- ✓ UITGEBREID GAMMA
- ✓ VAKKENNIS EN SERVICE
- ✓ MEER DAN 30 TESTBIKES

<https://www.fietsenschenk.be/>

Dolomieten trip 9 – 16 juni

Dag 1: 9 juni , vertrek naar Seefeld.

Na de trip van vorig jaar naar Barcelonette hadden zich dit jaar 10 fietsers aangemeld voor de fietsvakantieweek in het buitenland. En na overleg kozen zij dit jaar voor een trip naar de Dolomieten. Dezelfde zes mannen van vorig jaar waren er allemaal weer bij. Een gemêleerd gezelschap qua leeftijd: 4 zestigers, 2 vijftigers, 2 veertigers en 2 dertigers.

Hier de namen:

Gert-Jan Franken,
Stevin Mathijse,
Fred van Ostaijen,
Mathieu Sebregts,
Sem Verbocht,

Nico Matthijssen,
Toine van Oers,
Jan Schrauwen,
Tom Uijtdehaag,
Jan Verbocht.

Ons verblijf was in december al vastgelegd in hotel “Ustaria Posta” in Pedraces in het Val Badia. Dit ligt aan de noordzijde van het Sella massief. Ik was in dat hotel al eerder geweest in 1989 en 2004. De eigenaar van het hotel is zelf coureur geweest en fietst nog regelmatig zijn rondje daar. Hij weet dus wat fietsers nodig hebben, kent hun behoeftes en hun nukken als ze moe zijn! het is een gemoedelijk familiehotel van de familie Tavella.

Omdat ik de omgeving al meerdere malen heb bezocht, had ik in december een programma in elkaar getimmerd met voldoende klimwerk erin. Want daarvoor ga je mee, als je de Dolomieten bezoekt.

Met drie auto's togen we op weg naar Italië. Nico, Gert-Jan en Jan V. waren de chauffeurs. Het vertrek was al om 4.00 uur en de eerste dag gingen we door Duitsland naar Seefeld in Oostenrijk, vlak bij Innsbruck. Het werd een vlotte reis, pas in Oostenrijk was er een probleempje. Copiloot Tom zag op zijn telefoon, dat een tunnel was afgesloten en we

moesten een klein ommetje maken. Toch waren we om 3.00 uur al in Seefeld.

Verrassend was, dat de receptie van het hotel onbemand was, maar de papieren en de sleutels lagen gewoon voor ons klaar, zodat het inchecken vlot gebeurde. Daarna ging en eenieder zich omkleden voor een ritje losrijden. Wel nodig na een lange zit in de auto. Dit was ook de reden, dat we de heenreis in 2 etappes hadden verdeeld. Gemakkelijk was wel, dat het eerst deel van de rit in dalende lijn ging richting Mittenwald aan de Duitse grens. Heerlijk, zo konden we de stramme poten eerst goed losschudden. In Mittenwald waren we Mathieu even kwijt. Hij daalt wat minder snel en was na de laatste afdaling verkeerd afgeslagen, maar kwam al snel weer tevoorschijn.

De weg terug was al enkele malen flink klimmen. Zo konden we alvast wennen aan wat nog zou komen in de Dolomieten. Na het douchen gingen we op zoek naar een restaurant in de buurt, want het hotel verzorgde alleen het ontbijt. Dat diner was voortreffelijk en ging er wel in na een dag fastfood bij de diverse wegrestaurants. En daarna snel het bed opgezocht, want het was een lange dag geweest. Morgen naar Italië.

Jan V.

Dag 2: 10-juni, Sella Ronda

Om stipt 8.00 uur zaten de 10 renners aan het ontbijt in hotel Klausnerhof te Seelfeld, Oostenrijk. Na de nodige calorieën naar binnen te hebben gewerkt, vervolgde de groep de reis naar de eindbestemming in de Dolomieten. Al na 3 kilometer werd Jan Verbocht gelost bij een wegomleiding, wat later de enige keer bleek deze vakantie. De groep herenigde zich weer na 175 kilometer bij het hotel Ustaria Posta in Pedraces.

Na aankomst werd besloten de eerste tocht, het befaamde Sella rondje zonder volgauto te rijden. Sella ligt ten noorden van de Marmolada en ten oosten van de Langkofel (Sasso Lungo). Om het massief liggen vier paswegen die de dalen rondom de Sella met elkaar verbinden: Passo Sella, Passo Pordoi, Passo Campolongo en de Passo Gardena.

Het gedoe met de high-tech BMC fiets van Nico Matthijssen bleek nog steeds niet opgelost, waarna er een discussie bestond over de eerste levensbehoefte in het leven. De groep ging namelijk lunchen bij de Italiaan op een minuut wandelen van het hotel. Nico had andere prioriteiten en bleef aan zijn fiets prutsen: "M'n fiets is belangrijker dan eten".

Tijdens het bestellen van het eten bleek niet iedere renner over een grote talenknobbel te beschikken. Waar iedereen pasta bestelde, zei Jan Schrauwen tegen de charmante serveerster: 'Ja, doe mijn ok mar!' Desondanks kreeg Jan net als de rest een flink bord pasta voor de kiezen. Door éénieder werd dit bord zonder morren weggewerkt, met uitzondering van Jan S. Jan kreeg hier later op de dag de rekening gepresenteerd in de vorm van de man met de hamer op de laatste beklimming.

Binnen een half uur na de start van het Sella rondje kwam het peloton al tot stilstand. Jan Schrauwen reed op een slecht stuk wegdek in een gat, met een lekke band tot gevolg. Aangezien Nico de problemen met zijn schrijfremmen niet had kunnen verhelpen tijdens de lunch, besloot hij het peloton met de auto te volgen. Direct van hulp was Nico echter niet, aangezien de pomp in het hotel was achtergebleven.

De eerste van de vier bergen die werd bedongen vandaag is de Passo Gardena (2121 m) met een lengte van 9,6 km, een gemiddeld hellingspercentage van 6,2% en 599 hoogtemeters.

Na een mooie afdaling van de Passo Gardena volgde de Passo Sella (2244 m), met een lengte van 5,5 km, een gemiddeld hellingspercentage van 6,8% en 373 hoogtemeters. Als derde werd de Passo Pordoi (2239 m) bedongen met een lengte van 6,4 km, een gemiddeld hellingspercentage van 6,5% en 452 hoogtemeters.

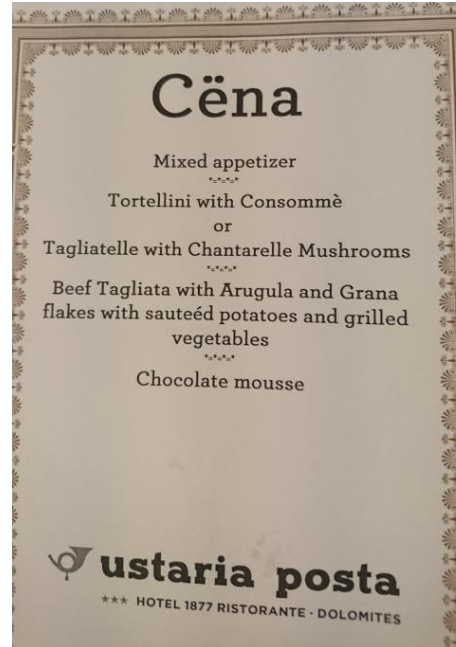

De Passo Pordoi werd in het verleden al 30 keer in de Giro gereden waarvan het 16 keer de Cima Coppi was (het dak van de Giro). Op de top van de klim is een monument te vinden voor "il campionissimo" Fausto Coppi.

Tot slot werd de Campolongo (1875 m) bedongen, met een lengte van 3,9 km, een gemiddeld hellingspercentage van 7% en 274 hoogtemeters. Eenmaal terug aangekomen in het hotel stonden 67 km en 1809 hoogtemeters op de teller. Jan Verbocht, in Italië beter bekend als Gianni Verbocht, besloot nog even los te bollen op de Tacx. De dag werd afgesloten met een heerlijk diner in het hotel met rode wijn (en een bierke voor Fred).

Sem

Dag 3: 11 juni Passo Stalle-Passo Furcia

Zoals de avond ervoor afgesproken, zat iedereen om 07.30 aan het ontbijt in het hotel Ustaria Posta. Een goed ontbijt is weer noodzakelijk, aangezien we weer een flinke tocht voor de boeg hadden!

Om 08.35 vertrok een uitgedunde groep op de fiets. Toine in de volgauto en Nico ging eerst samen met Gert Jan naar de fietsenmakers in de buurt om vervolgens het rondje omgekeerd te rijden om later bij de Passo Stalle weer aan te sluiten.

De route door het dal richting de Passo Stalle bleek niet ideaal met vele tunnels en het drukke verkeer.

De avond ervoor had Jan Verbocht navraag gedaan bij Igor - de hoteleigenaar - en hij gaf een route aan om deze tunnels te mijden. Ter hoogte van Longega zijn we van de hoofdroute afgeslagen om vervolgens via een 'geitenpadje' onze weg te vervolgen. Deze weg werd echter slechter en slechter en al snel hadden we door dat we de verkeerde route hadden genomen. Even later vonden we wel het goede geitenpadje. Een flinke beklimming welke niet op de kaart stond, stukken tot aan de 14%, zorgden ervoor dat iedereen meteen goed was warmgedraaid.

Vervolgens weer terug op de gangbare route bij Brunico, vervolgden we onze weg richting de Passo Stalle. Onderweg kreeg Fred problemen met de ketting, die bij het schakelen er naast liep. De groep was een stukje verder doorgereden, toen bleek dat Fred er niet meer bij was. Fred was ook nergens meer te vinden en was telefonisch niet te bereiken, waardoor we helaas moesten besluiten om de route zonder Fred te vervolgen.

Aangekomen aan de voet van de Passo Stalle werd de auto geparkeerd in het dorp Anterselva. Aangezien we de Passo Stalle ook weer aan dezelfde kant afdaalden, kon iedereen deze klim rijden. Zoals van tevoren afgesproken werd tot 5 kilometer voor de top geklommen, aangezien de laatste 5 kilometer éénrichtingsverkeer is. Sem en Toine bleken Oostindisch doof en wilden zo graag naar de top, dat zij de laatste 5 kilometers ook geklommen hadden, echte bikkels! Dit zorgde er wel voor dat de rest wat langer in het dal moesten wachten. Gelukkig was er goede koffie en had Jan voor broodjes gezorgd. Ondertussen waren Nico en Gert-Jan ook weer aangesloten, zij hadden tevens een gedeelte van de Passo Stalle bedwongen.

Nadat Sem weer was aangesloten vanaf de top van de Passo Stalle, was het wachten op Toine. Het beef echter maar duren voordat hij weer beneden was, waardoor we ervan uit gingen dat hij de afslag het dorp in had gemist. Uiteindelijk zijn we zonder Toine weer doorgereden naar de Passo Furcia.

Met Jan Schrauwen en Mathieu in de volgauto en 2 afvallers was het peloton dus uitgedund tot 6 man. Nico en Gert-Jan hadden de Passo Furcia al vanaf de andere kant bedwongen. Volgens hun konden we een rete steile klim verwachten. Met gepaste angst werd de klim vanaf Valdaora ingezet.

Met een afstand van 9km en een hoogteverschil van 736 meter inderdaad een pittig ding, maar iedereen kon de top zonder kleerscheuren bereiken. Na de afdaling van de Passo Furcia ging het in één lijn door naar het hotel. Op 11 kilometer reed Gert-Jan lek en besloot hij de auto in te stappen voor het laatste gedeelte. Met 5 man op de fiets, 3 man in de auto en 2 man 'kwijt' was dit dus een onbedoelde bijltjesdag...

Aangekomen bij het hotel werden we weer herenigd met Fred en Toine, ook zij hebben gelukkig het hotel weer weten te vinden! Fred zat al lekker aan een bierke, de ronde van Zwitserland te volgen. Tijdens het avondeten werden de gebeurtenissen van vandaag besproken en afspraken gemaakt om dit soort accidenten in het vervolg te voorkomen.

Tom

Dag 4: 12 juni Passo Fedaia – Passo Falzarego

De derde dag van onze Dolomietentrip start met het ontbijt en iedereen heeft goede zin. Na de rit van gisteren heeft iedereen de accu weer opgeladen voor de rit van vandaag.

Door de zwaarte van de rit en de weersvoorspelling voor vandaag is er gisterenavond al voorzichtig overlegd om de route aan te passen. Dit betekent vandaag geen Passo Giau, maar daarover later meer.

Tijdens het ontbijt wordt er van ons verwacht dat we een keuze maken voor het diner 's avonds. Deze keer stond er als een van de keuzemogelijkheden voor het hoofdgerecht "Turkey breast" op het menu. Steven zat zich al te verheugen op "Turks brood", wat door de rest van de tafel lachend werd verbeterd in kalkoenborst. Voor Steven maakt dit echter weinig verschil, die eet zowat alles.

We vertrekken op klokslag 8:30 voor de tocht van vandaag en de lucht is al aardig betrokken en de lucht ziet er dreigender uit dan de afgelopen dagen. Iedereen is echter voorbereid op eventuele regen. In de volgwagen heeft ieder naar eigen inzicht een tas ingericht met extra kleding en voeding. Ondergetekende en Mathieu zijn vandaag aan de beurt voor de besturing van de volgwagen en verzorgen tevens het maken we de foto's van de "strijders".

Na 7,5 kilometer rijden we Convara binnen en hier start de klim van de Passo di Campolongo vanuit de zuidzijde. Een mooie opwarmer om mee te beginnen. In totaal 6,1 km, gem. 5% en 307 hm. Zonder problemen komt iedereen boven. In de afdaling wordt Fred geconfronteerd met een "piepende rem" en na een grondige inspectie van de fiets wordt de afdaling toch vervolgd. Het "piepen" is in ieder geval een goed teken dat de remmen werken, maar is zeker irritant. We dalen af naar Arabba waar we de richting van de Passo Pordoi opgaan. Afgelopen zondag zijn we aan deze zijde afgedaald en gaan nu aan de oostzijde omhoog. Via de oostzijde is deze 9,4 km, 6,8% gem. en er worden 637 hm overwonnen.

Tom gaat ook hier weer als een raket omhoog en wordt gevolgd door Steven en Fred. Onderweg worden weer de nodige foto's getrokken en aan de gezichten is te zien dat deze aanmerkelijk meer pijn doet dan de eerste beklimming.

Jan S. heeft gisteren bij Sem de ketting ingekort. Als de ketting op de grootste krans achter lag, liepen de derailleurwielen tegen de grootse krans aan. Jan S. heeft hier achteraf toch wel spijt van wanneer Sem ongenadig hard aan hem voorbij komt.

Op de top is het niet al te warm, graadje of 10. Hier staat ook het monument ter nagedachtenis aan Fausto Coppi en voor degene die dit fotomoment afgelopen zondag heeft gemist, krijgen nu een herkansing. Ook wordt hier een geplande koffiestop gehouden.

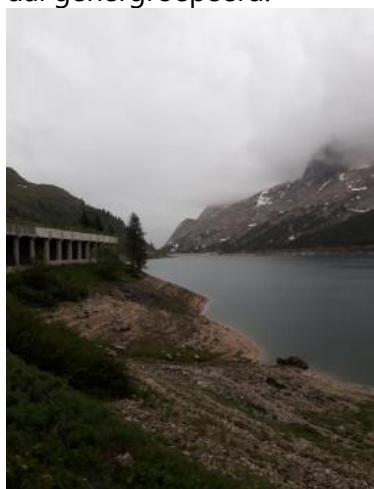
Wanneer we ons klaarmaken voor de afdaling richting Canazei ziet de lucht er in die richting niet al te best uit. Het stuur van de volgwagen wordt overgenomen van Sem, die hier niet geheel rouwig om is. We komen relatief droog in het dal aan maar het begint dan toch aardig door te regenen.

Vanuit Canazei gaan we de volgende beklimming aanvallen, de Passo Fedaia via de westzijde. In totaal een klim van 13,9 km. met gemiddeld een stijging van 4,4% met 617 hm. Tussen kilometer 6 en 11 komt de gemiddelde stijging niet onder de 8%. Het is mijn eerste klim van de dag en moet nog in de juiste cadans zien te komen. De regen valt gestaag naar beneden maar het is op zich niet koud. Tom komt wederom als eerste

boven gevolgd door mij en op dat moment stopt het met zachtjes regenen, het komt er nu met bakken uit. We kunnen boven schuilen onder een lawinetunnel en tevens is ook de volgwagen gearriveerd. Eén voor een druppelen de andere renners binnen en zoeken ook een droog plekje onder de galerij .De volgwagen staat een 100 meter bij ons vandaan en we zullen door de regen moeten om enige extra kledij aan te schieten. De buitentemperatuur komt nu met veel moeite aan 5 graden!

Tom besluit om de inwendige mens te versterken met een gelleke. Op zich niet vreemd, extra eten en drinken met deze temperatuur. Tom had echter achteraf pas de houdbaarheidsdatum van dit gelleke gecontroleerd, deze was februari 2017! "Als ik ziek wordt, weet ik in ieder geval waarvan", was zijn droge reactie.

Nadat we ons hebben voorzien van de nodige regenkleding vervolgen we de weg met een natte afdaling richting Caprile. Hier is toch wel enige oplettendheid geboden aangezien de weg niet in de beste conditie is en het ook nog eens regent. En er zitten erg steile stukken in tot 15% met korte bochten. Tevens heeft de kou ook zijn invloed waardoor ik rierend op de fiets zit. Je probeert te ontspannen om dit te voorkomen ,maar dit is moeilijk. De snelheid passen we aan, maar het comfortabele gevoel ontbreekt totaal. Na een afdaling van ongeveer 15 kilometer wordt in het dal gehergroepeerd.

In Caprile zoeken we een warm tentje op om weer op temperatuur te komen en worden in het restaurantgedeelte uitgenodigd voor een bord pasta met koffie of cola. Dit had iedereen wel even nodig, ook om de kleding enigszins droog te krijgen. Ondanks het slechte weer, blijft de sfeer er goed inzitten. Wanneer we voorzichtig naar buiten kijken, zien we dat het onophoudelijk blijft regenen. Onze laatste beklimming van de dag zal in de regen moeten om bij het hotel te geraken.

De eventuele verkorting van de route wordt door de weersomstandigheden nu wel actueel en deze zal ons via de Passo Falzarego leiden. De actuele gegevens van de klim hebben niet bij de hand en we gaan hier uit van een klim van een kilometer of 10. Jan S. neemt plaats in de volgwagen en zal het laatste stuk voor zijn rekening nemen.

We starten met de beklimming en deze begint vrij steil maar hierna vlakt hij af. Al gauw kom ik in een goed ritme, mede om zo maar wat temperatuur in het lichaam te krijgen. Na verloop van tijd is de regen zelfs lekker en voel je deze niet meer. Bijkomend voordeel is, dat er veel zuurstof in de lucht zit. De oplopende weg verandert in een beek van water dat naar beneden stroomt en het begint zelfs te onweren.

Tom is me inmiddels weer voorbij gereden en ik doe geen enkele moeite om hem bij te houden, ik heb wel geleerd dat je klimt in je eigen tempo. In de bochten kan ik achterom kijken en zie dat Sem dicht op mij nadert. Op een gegeven moment vlakt de klim wat af en gebruik deze stukken om te herstellen en wat te eten en te drinken. Sem denkt hier anders over en komt met als een stoomtrein voorbij. Verstandig als ik ben laat ik hem rijden met de gedachte dat het wel goed gaat komen op een van de steilere stukken. Mijn verwachting wordt inderdaad bevestigd als ik op deze stukken inderdaad weer inloop op Sem. Ik besluit hem een koekje van eigen deeg te geven en rijdt hem ongenadig hard voorbij. We winnen er geen ene platte prijs mee, maar dan komt toch het haantje om de hoek kijken.

Ondertussen zijn we al ruimschoots de 10 kilometer gepasseerd en ik vraag me af wanneer we boven zijn. Af en toe krijgen we een haarspeldbocht en dan is het zelfs wind tegen, alsof het allemaal nog niet zwaar genoeg is! Richting de top doemt er een soort van galerij op van lawinetunnels die zich een weg omhoog banen. Ik twijfel even om er een foto van te maken, maar rijd door. Achteraf heb ik hier toch wel spijt van. Dit beeld blijft in mijn geheugen staan. De slechte omstandigheden, het afzien, het prachtige beeld van die galerij, een Porsche die me inhaalt en nog even extra gas geeft in de tunnel. Helaas!

Voorbij de tunnels zie ik de top verschijnen met een restaurant en een boetiek. Toch moeten we onze weg verder omhoog vervolgen om af te kunnen dalen richting La Villa. Tom was hier echter niet zeker van en heeft bij het restaurant gewacht. Samen met Tom rijd ik het laatste stuk van 1,5 km omhoog maar dit loopt gemeen omhoog met een 8%. Als we de top bereiken willen we iets warmes aantrekken maar zien de volgwagen niet.

Inmiddels is Sem ook boven gearriveerd en overleggen wat te doen, wachten of afdalen naar waar de temperatuur aanmerkelijk hoger is. We besluiten het tweede en dalen af, dan maar even doorbijten met deze kou. Het is inmiddels gestopt met regenen, iets wat de afdaling iets dragelijker maakt. De afdaling gaat over een 2-baansweg en is goed te overzien. In het dal aangekomen is de temperatuur een graadje of 10 hoger dan op de top. Het is vanuit La Villa nog ongeveer 3 km naar het hotel. Daar aangekomen gaat de fiets gelijk op de standaard om deze even te soigneren. Immers morgen weer een dag en dit kan maar gedaan zijn.

Een voor een druppelen de andere binnen en krijgen we de reden te horen waarom de volgwagen niet, zoals afgesproken, op de top is wanneer de eerste rijder bovenkomt. Deze is namelijk bij Fred gebleven die als een beer heeft afgezien. Hij heeft zich met pijn en moeite omhoog gehesen. Citaat van Fred : "Ik ben niet moe, alleen mijn benen willen niet meer".

Na het soigneren van de fiets ben ikzelf aan de beurt en na een heerlijke douche voel je je al een stuk beter. Aan het diner worden de persoonlijke

verhalen van die dag gedeeld en de conclusie is dat we toch een aardig jasje hebben uitgedaan, mede door het slechte weer.

Onder het genot van diner en de rode wijn sluiten we de dag af en nemen we de dag van morgen door. In principe een semi-rustdag, maar het weer ziet er ook dan niet al te best uit.

Gert-Jan.

Voor alle nieuwbouw en
onderhoud aan uw
woning zoals metsel-
werk, tegelwerk en
stukadoorswerk

Dag 5: 13 juni, Rifugio Pederu

Woensdag 13 juni was van te voren al bepaald als de rustdag, uiteraard was er wel een kortere fietstocht gepland, een ritje van 62 km naar Rifugio Pederu, een "herberg / restaurant" op het eind van een vallei van waaruit je o.a. wandelingen kon maken. De dag begon, zoals voorspeld regenachtig, en de rest van de dag zou het ook regenachtig blijven. Na het ontbijt lag ook de schone was klaar, bij het verdelen bleef er een licht groen damesslipje over wat niemand paste. We hebben het dan maar laten liggen en op het eind van de dag was het toch weg.

Jan Verbocht besloot als goed voorbeeld om toch te gaan fietsen, die paar druppels. Tom, Gert Jan, Jan Schrauwen en Toine volgde dit voorbeeld. Het zou tenslotte een korte tocht zijn waarbij we rest van de dag nog hadden om op te drogen. Matthieu en Stevin waren in de garage hun fietsen aan het schoonmaken maar het was niet om toch mee te gaan fietsen. Om half negen vertrokken we, ingepakt met regenjacks, beenstukken en overschoenen. Als snel na vertrek kreeg Jan Schrauwen spijt en verkoos toch om terug te draaien.

De tocht ging helling af richting Longega waar de splitsing was naar de Rifugio, eerst reden we nog door een dorp en een bedrijventerrein waar het stonk naar lijm bij een meubelfabriek. De weg liep licht omhoog door weilanden en bossen en langs een kolkend riviertje. Ergens halverwege liepen de koeien los langs de weg, een moment voor een foto. Jan probeerde als voormalig veearts nog enig contact te krijgen met een van die beesten maar we werden volledig door het vee genegeerd. De vallei werd smaller en hoge rotspartijen stegen op langs de bossen en weides.

Na 30 km fietsen bereikte we Rifugio Pederu waar we een koffie, cola en een apfelstrudel namen.

Na een half uur gingen we terug, de weg liep nu naar beneden en er werd een flik tempo ingezet. De koeien hadden inmiddels gezelschap gekregen van Schotse Hooglanders en bleven keurig van de weg. Tot Longega regen het flink door. Hierna liep de weg weer omhoog tot ons hotel. Tom en Gert Jan reden al snel weg van Jan en Toine. Na een douche en fietsen weer schoon gemaakt te hebben konden we in het hotel een uitgebreide warme lunch nemen. Nico en Sem waren naar een sportmasseur geweest als voorbereiding op de dag van morgen met o.a. de beklimming van de Giau.

De rest van de dag werd gevuld met bijpraten, een middagdutje en een drankje. Ondanks de rustdag gingen we ook deze dag na het diner vroeg naar de kamer om voor de volgende dag goed uitgerust te zijn.

Toine

Topsystemen

Systeemplafonds, -wanden & -verlichting

Nucleonweg 26
4706 PZ Roosendaal

T. 0165 - 53 00 52
F. 0165 - 53 08 33
E. info@topsystemen.nl

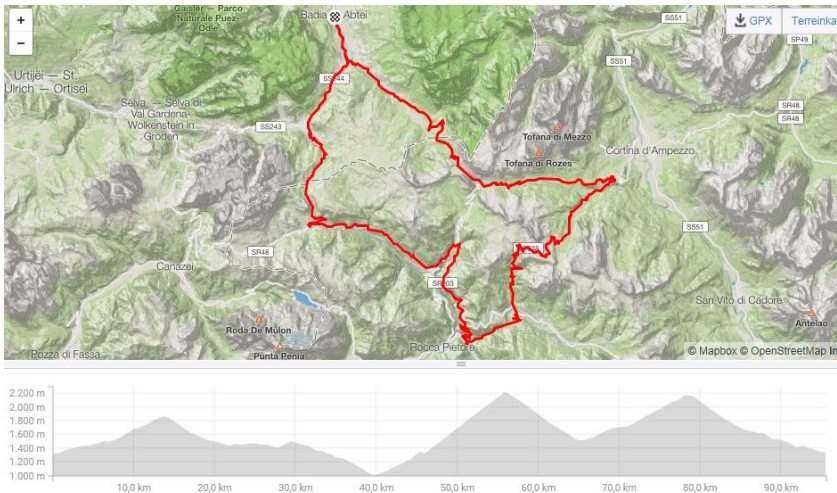
DÈ PARTNER IN DE AFBOW

<http://www.topsystemen.nl/>

Dag 6: 14 juni , Passo Campolongo – Passo Giau
– Passo Falzarego (oost)/Valparola

Na een verregende rustdag (als dan toch moet regenen dan maar op de rustdag). Vandaag een rit welke niet in het voorafgaand rondgestuurde ritten schema zat. De rit van dinsdag was aangepast vanwege de regen na de middag en ook omdat de rit anders wel eens wat te zwaar zou uitvallen. Maar omdat Jan vond dat we zeker Passo Giau moesten doen, werd de donderdag rit over Passo Erbe vervangen. Het werd dus onderstaande rit. 95km met 2593hm

Na een goed en stevig ontbijt ging een ieder zich klaar maken voor de dag van vandaag. Nog even snel het weerbericht checken: Blijft het droog ? Wat gaat temperatuur doen? Met de start zou het nog best koud zijn. Ikzelf check de buitentemperatuur door even de app van de auto in te zien en die geeft 5 graden aan. Normaal thuis zou je in lange broek en een dik jack starten maar met na kilometer of 6 de Passo Campolongo op de route is te warm aankleden ook geen optie. Ik kies wel voor dunne overschoenen, ook omdat ik verwacht dat het hier en daar nat zal liggen en er misschien ook nog regen komt. Na dinsdag toch wel koude en natte

voeten gehad te hebben kies is dus het zekere voor onzekere. In de fietsen opslag aangekomen zie je allerlei verschillende uitrustingen (zelf kort/kort van Toine) Maar de meeste starten toch met armstukken en een windbreaker.

Het stuk van Pedraces naar Corvara loopt al grotendeels op en iedereen doet rustig aan omdat later op de dag de Passo Giau nog volgt, en de meeste hebben toch wel ontzag voor deze klim met een stevig gemiddelde van 9.4% over bijna 10km lengte. De Passo Campolongo is mooi om zowel lijf als benen op te warmen.

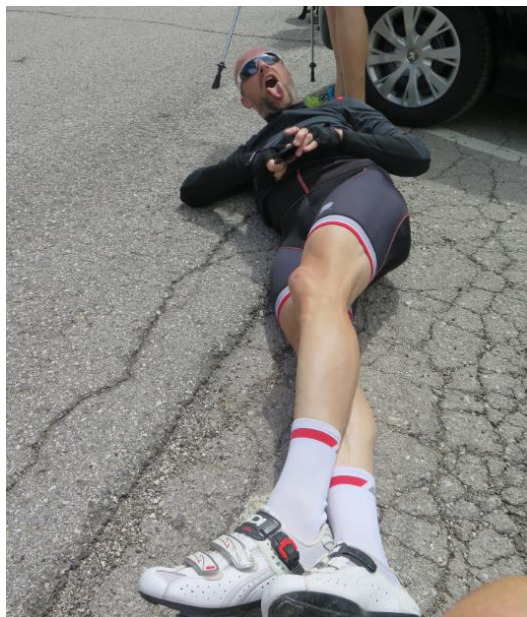

Deze col beklim ik samen met mijn "roomie" en vandaag zijn we een "ANWB stelletje" (allebei in fluorgeel gekleed). Boven aan gekomen ben ik eens een keer samen met Sem de eerste.... Tom heeft immers auto dienst en Gert-Jan was halfweg bij de auto gestopt om wat kleding af te geven. Daar trek ik wel gelijk een dik jack aan omdat het boven toch best frisjes is. Afgelopen nacht heeft Mathieu ergens een zak met zelfvertrouwen gevonden en heeft zijn Wilier weer los gelaten. Hij heeft uiteindelijk de gehele rit gereden. Inclusief alle afdalingen !

Na de Passo Campolongo ging het zoals in heel het gebied continu op en af richting Andraz en Cernadoi, waar we de afdaling in gingen van het onderste deel van Passo Falzarego (waar we dinsdag omhoog gereden zijn) om uiteindelijk in Caprile aan te komen en daar een koffie stop en chauffeurs wissel te doen. Na de koffie nam Fred het stuur over van Tom. Het zou volgens Jan een kilometer of 7 zijn al eer we aan de Passo Giau zouden zijn over glooiend terrein. Die 7 km glooiend was meer 7 km bergop (Colle di Santa Lucia) In het dorp Selva di Cadore werd links afgeslagen richting Passo Giau die enkele honderden meters verder begon. Later bleek dat Stevin bij deze afslag rechtdoor was gereden.... Onmiddellijk na het begin van de klim van de Giau lag de complete groep uit elkaar en werd het een persoonlijke strijd tegen de berg.

In de laatste kilometer werd ik gebeld. Ik had niet echt zin om op te nemen was te veel in strijd om die laatste kilometer af te werken en dacht, ik kijk boven wel wie er gebeld heeft. Bleek Stevin gebeld te hebben..... Dacht zal maar even terug bellen want zal wel goede reden hebben om te bellen. Hij wist niet goed meer waar hij was en was verkeerd gereden. Hij vertelde hijgend (reed gelukkig wel op de Giau) dat hij net door de tunnel was gereden waar we dinsdag geschild hebben voor de regen ????? Dat was op de Passo Fedaia en dat is niet echt in de buurt van waar wij waren. Na wat spoedoverleg wat te doen, (moet de auto gaan zoeken, waar moeten we gaan zoeken), toch maar even wachten tot iedereen boven is en dan beslissing nemen. Toen we Jan S aan zagen komen in zijn Bidon outfit reed er ook iemand in zijn wiel met een soort gelijk truitje. Stevin was dus weer boven water. Zoals hierboven al vermeld was hij in het dorp verkeerd gereden ??? en vond hij het vreemd niemand te zien en is toen omgedraaid. Boven bleek het toch een zware klim geweest te zijn. En sommige lagen uitgeput op de grond ☺

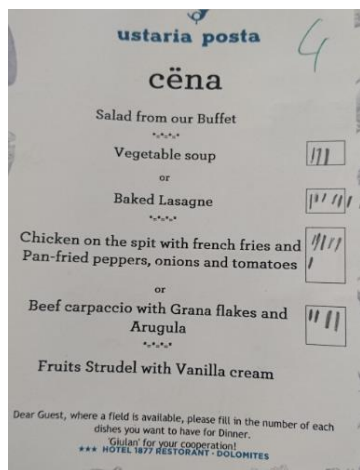

Boven hebben we met zijn allen koffie en cola gedronken en daarna de afdaling ingezet richting Pocol, alwaar weer een chauffeurs wissel zou plaats vinden en Jan V. het stuur overnam van Fred. De afdaling lag er listig bij met veel putten en gaten en hier en daar losse steentjes. De Savoldelli van de groep (Nico) maakte nog even een uitstapje buiten het asfalt, gelukkig niks aan fiets en lijf op klein krasje op de kuit na. In een bocht met wat steentjes op de weg blokkeerde het achterwiel waardoor de weg niet breed genoeg meer was en het gras werd bezocht. Uiteindelijk was iedereen heel beneden in Pocol aangekomen en konden we ons opmaken voor de laatste beklimming van de dag, de Passo Falzarego vanuit de oostkant en boven op de pas nog een hupke van een dikke kilometer naar de Passo Valparola. Na de lange dag op en af was dit nog een lastige klim, ondanks zijn vriendelijk gemiddelde en zeker de laatste kilometer naar Passo Valparola is stevig met een gemiddelde boven de 8%

Na een mooie afdaling, welke ik gezamenlijk met Sem gereden heb naar La Villa, was het nog een paar kilometer hoofdzakelijk bergaf terug naar het hotel. Waar 's avonds weer een heerlijk avondmaal wachtte.

Nico

CAFÉ EN ZALEN HUIS TEN HALVE

Huis ten Halve
Kruisstraat 60
4707 RC Roosendaal
0165 - 5333343

Zalen van 50 tot 100 personen

Specialiteit
Brabantse koffietafel

Eigenaar Fam. Buijk

Dag 7: 15 juni 2018 Passo Valparola-Tre Cime di Lavaredo

Vandaag is de laatste rit van onze Dolomietentrip en er staat de beruchte klim naar Tre Cime di Lavaredo op het programma. Misschien dat het daarom verdacht stil is aan het ontbijt. De rit van gisteren heeft hier toch ook wel iets mee te maken, iedereen ziet er enigszins vermoeid uit. De weerverwachting voor vandaag dermate goed dat iedereen toch gemotiveerd gaat worden om er het beste van te maken.

Om klokslag 8:30 uur wordt er vertrokken voor in totaal 124,7 km met 3078hm en dat onder een heerlijke ochtendzon. Jan S is de eerste chauffeur van de dag. De eerste klim is de Passo Valparola met een lengte van 13,9 km en een gemiddelde van 5,8%. Voor de volledigheid zijn het 802 hm. De benen doen verschrikkelijk pijn in de eerste meters van de beklimming en zie bij de andere ook grimassen op de gezichten; gelukkig, ligt het niet aan mij. Volgens schaatscoach Henk Gemser moet een schaatser op de lange afstanden altijd eerst "met het ijs in gesprek". Ik probeer hetzelfde met de berg om te kijken of ik het goede gevoel en ritme te pakken kan krijgen. De klim leent zich hier wel voor want hij is gelijkmatig. De zon brandt al aardig op onze ruggen maar klagen durven we niet. Op de top worden we één voor een ontvangen door Jan S. die ons doorstuurt naar een iets lager gedeelte waar een restaurant en een winkel is gevestigd. Hier wachten we tot we weer compleet zijn. Mathieu heeft de top wel gehaald maar zal zijn weg vervolgen in de wagen, hij ondervindt toch wel last van zijn heup.

Wanneer we compleet zijn wordt de afdaling richting Pocol ingezet. Door zowel het prima weer als de staat van het wegdek kunnen we volledig "los" in de afdaling. Snelheden tussen de 70 – 80 km/u zijn geen uitzondering. Vanuit Pocol gaan we richting Cortina d'Ampezzo alwaar onze koffiestop is gepland. We ploffen neer op een terras op een zonovergoten plein en genieten hier van een heerlijk bakkie.

Na dit korte "intermezzo" gaan we weer op pad richting de volgende beklimming, de Tre Croci. Deze start direct vanuit Cortina en is een schitterende klim van 8,1 km met een gemiddelde stijging van 7,1% met prachtige vergezichten. Eén voor een komen we ook hier weer boven en worden de welbekende foto's gemaakt onder het bord van de col. Net voordat we weer aanstalten maken om te vertrekken worden we getrakteerd op een kolonne Ferrari's in allerlei kleuren en smaken die waarschijnlijk net als ons een toertje aan het maken zijn. Ieder zij hobby zullen we maar zeggen.

We zetten de afdaling in richting naar Lago di Musurina, een prachtig gelegen meer waar volop activiteit is. We rijden om het meer heen en op een parkeerplaats worden de laatste voorbereidingen getroffen voor de klapper van de dag, de klim naar Tre Cime de Lavaredo. Vanaf hier is het erop en dan er weer af. Eenieder kan kiezen of hij eraan begint en eenieder kan ook op elk moment omkeren als hij wil. Het is een klim van 8 kilometer met 2 gezichten. De eerste 2 kilometer loopt de weg 5% omhoog met een stuk van 16 % zo geeft een bord aan. Dan volgt er zelfs een afdaling langs een bergmeertje over 2 km. De laatste 4 kilometer zijn een heel stuk lastiger, het stijgingspercentage komt niet meer onder de 10% met als uitschieter tussen kilometer 5 en 6 gemiddeld boven de 13%!

Tre Cime di Lavaredo, da Misurina

Gisteren hebben we nog enkele beelden opgezocht via You Tube en zelfs de profs (zoals Nibali, die hier in 2013 won in de sneeuw) hadden het hier verschrikkelijk moeilijk.

Uiteindelijk nemen Jan V, Toine, Tom, Sem, Steven, Nico en ondergetekende de uitdaging aan en beginnen aan de lastigste klus van de week. Het eerste stuk is inderdaad een opwarmertje, maar wanneer we het meer zijn gepasseerd begint de ellende. Elke trap moet raak zijn om je hier omhoog te hijsen. Je hartslag en ademhaling gaan naar de max en op data rijden heeft geen enkele zin, gewoon tot het gaatje. Een aantal bochten verder bekruipt mij het gevoel om te stoppen, maar aan de andere kant maak je het jezelf moeilijk om dan weer op te stappen. Van het uitzicht genieten is er totaal niet bij, dit is beestachtig.

Op een gegeven moment kom je tussen de geparkeerde auto's te rijden en krijg je het gevaarlijke gevoel dat je boven bent. Het is echter nog zeker 500m naar de top van de klim.

Boven aangekomen is het alle moeite waard geweest en durf wel te zeggen dat ik persoonlijk nog nooit op zo'n mooie plek ben geweest. Werkelijk schitterend! Nico, Sem, Tom, Steven en Jan V. halen de top en ook hier worden er weer foto's gemaakt onder het bord. In een euforische

stemming worden zelfs de fietsen opgetild voor de foto. What goes up, must come down, dus dalen we dezelfde weg af zoals we gekomen zijn. Met voortdurend de remklauwen ingeknepen dalen we deze steile puist af en beneden aangekomen voel ik voorzichtig aan mij schijven van de schijfrem, deze zijn gloeiend heet.

Om te bekomen van de inspanning pakken we een terrasje en delen de ervaringen van de helse klim. Hier ontstaat enige onenigheid wie de chauffeur gaat worden in het laatste stuk, maar dit loopt met een sisser af. We rijden verder in de richting Carbonin om daarna wederom in Cortina d'Ampezzo uit te komen. Hier wordt kort overlegd om hier stoppen om wat te eten en drinken maar besloten wordt om door te rijden naar Pocol en daar een drankje te doen.

De weg loopt hier toch ook al gemeen omhoog maar Jan V. heeft er nog we zin in. In zijn typerende, onverstoorbare stijl legt hij de pees erop. Aangekomen in Pocol stoppen we inderdaad voor een lekkere koude cola en bij de eerste slok voel je deze naar binnen glijden. Als we op de klok kijken zal het een latertje worden als we weer bij het hotel aankomen, het is nu nog ongeveer 10 km klimmen en evenzoveel afdalen. Dan opeens

stopt er een lijnbus voor het terras en deze wordt ook als optie gezien om richting het hotel te komen. Het blijft echter bij woorden.

De laatste klim van de week is een bekende want deze hebben we gisteren ook omhoog gereden vanaf hier. Het is de Passo Falzarego vanuit de oostzijde, een mooie gelijkmatige klim van 5,5% gemiddeld over 13 km. De laatste loodjes wegen het zwaarst, zowel van deze dag als van de hele week. Moe maar voldaan volbrengen we ook deze klus en maken de afdaling naar La Villa en verder naar Pedraces.

Het laatste avondmaal in Pedraces smaakt weer uitstekend en de wijn vloeit ook weer.

Maar opvallend genoeg gedurende de week steeds minder overvloedig. Iedereen ging toch op zijn tellen passen!! Ik denk dat we voldaan terug kunnen kijken op een fantastische week waar niet alleen het fietsen, maar daarbij ook alle randvoorwaarden weer voortreffelijk waren verzorgd. Jan, zowel voor de voorbereiding als in de uitvoering een dikke voldoende! Het WK voetbal is ook begonnen en na het diner schuiven we nog even aan in het "café" om daar de voetbalwedstrijd Spanje -Portugal te bekijken. Dit mede op uitnodiging van opa Tavella, die meestal achter de bar is te vinden en onze groep trakteert op een afsluitend rondje. De wedstrijd eindigt in een spectaculaire 3-3 met een weergaloze vrij trap van Cristiano Ronaldo!

Heren fietscollega's, mag ik jullie bedanken voor weer een onvergetelijke fietservaring!

Gert-Jan.

Dag 8: 16 juni, thuisreis.

Iedereen is al vroeg uit de veren. Vandaag naar huis !!!! Om half zeven worden de fietsen geladen en de grote koffers vinden hun plek in de auto's. Als ik om 7.00 uur in de ontbijtzaal kom, zijn enkelen al bijna klaar. We hebben deze week wel geleerd om vroeg naar bed te gaan en vroeg op te staan. De biologische klok is bij een aantal drastisch bijgesteld .

Om kwart voor 8 vertrekken we uit Pedraces richting de Brennerpas. Een klein probleempje was er met de auto van Jan V. Er ging gedurende de week een lampje branden, dat de reiniging van de uitlaatgassen niet goed functioneerde. Contact met de Volvo garage leerde, dat dat geen kwaad kon, zolang de auto maar goed liep. Oorzaak was waarschijnlijk de mindere kwaliteit van de Euro 95 in Italië, waar meer ethanol in zit. En zowaar, na tanken van Euro 98 in Oostenrijk ging het lampje uit.

De reis verliep heel vlot tot we voorbij Stuttgart in een enorme file terecht kwamen, die een uur duurde. Daar werd ook het contact verloren tussen de 3 auto's. maar eenieder wist de weg naar huis te vinden. Na de file verliep de reis voorspoedig en om kwart voor negen stonden we in Roosendaal.

Een zware inspannende week zat erop, waarin veel werd afgezien, maar ook veel werd gelachen. En waar we hebben kunnen genieten van de indrukwekkende entourage van de Dolomieten, zowel in de hete zon als onder kille regen en wolken. Wat veel indruk maakte, was de rit naar Rifugio Pederu. Dit ondanks de regenachtige omstandigheden. In een ongerept dal, waar gewoon koeien met bellen om de nek over de weg liepen, geen skipistes, motoren, nauwelijks auto's en een prachtig eind in een dalkom met steile wonden rondom. Wat een serene rust straalde deze omgeving uit.

Hoogtepunten wat betreft het fietsen waren wel de Passo Giau, een echte grote kluif en als toetje de Tre Cime di Lavaredo. Ik was daar 2 keer eerder opgereden, 29 jaar en 14 jaar geleden. Gewoon de muur van Huy, maar dan 3 km lang. En zoals het ouder worden keihard zijn wetten heeft, werden die hier snoeihard bevestigd en ging het elke keer een stapje trager. Het was vooral een mentale kwestie: als je vooraf weet, dat je kunt omdraaien en terug gaan, hoe lang wil je doorgaan met deze "martelgang van Kromme Lindert". Daarom bij het bord van de Tre Cime boven toch een foto voor de eeuwigheid, hier fiets ik vanaf nu nooit meer op.

Mannen, bedankt voor deze week, voor jullie meedoen aan deze toch wel zware inspanningen en jullie vertrouwen in deze expeditie. Deze "sadist" heeft ervan genoten, zowel van de planning als de uitvoering van deze week. Maar op zijn tijd ook afgezien en die sadist vervloekt !! Voor de statistiek, hier het overzicht van het hele programma van deze 7 dagen:

Totale afstand:	610 km
Totale hoogtemeters:	14.280 hm

Elke deelnemer heeft minimaal 1x een deel van een etappe als chauffeur gefungeerd.

Jan V.

Verslag 24 juni 2018

St Jozef-Rijkevorsel

Bij de start is het al 12 graden en er staat een licht windje uit het noordwesten. De rit gaat vandaag naar Café Sport in St Jozef-Rijkevorsel. Een route, die voor de meesten niet zo bekend is en moeilijk te volgen. Het is opvallend, dat vele leden wel de routes richting Zeeland en Willemstad kennen, maar in oostelijke en zuidelijke richting veel minder. We gaan op weg met 24 fietsers en chauffeur Piet. De voorrijder van vandaag is Jan Verbocht. En omdat het café aldaar pas om 10 uur opengaat, met andere woorden de kastelein dan pas wakker is, moeten we er met een omweg heen. Vorig jaar moesten we hem nog wakker schudden !! Het gaat via Schijf en Zundert vlot langs het plaatselijke sportpark. We hebben letterlijk de wind mee. Vervolgens trekken we onderlangs Sauna Diana naar Meer over de bekende betonbaan.

Er is tijd om uitgebreid te keuvelen over de spetterende wedstrijd van de Belgen, die op het WK de Tunesiërs met 5-2 oppeuzelden en de geweldige mazzel van de Duitsers, die in de 94,5e minuut toch met een vrije trap de winst pakten. Het nieuwe lid Peter van de Boom laat zich ook gelden en doet regelmatig zijn beurt op kop. Hij is een man, die niet vak plakken houdt en graag het spel meespeelt.

Langs de watertoren van Meer gaan we via de Oude Meerleseweg- ook al een betonbaan – naar Meerle. Op de lange rechte weg naar Ulicoten komen er jeugdherinneringen uit de begintijd van de Bidon boven drijven. Toen – 40 jaar geleden - was dit nog een strook van 4 km met echte kasseien. Die werd opgenomen in de toenmalige klassieker "Omloop van de Baronie". En daar werd ook door De Bidon 2 x per jaar overheen gerost, alles uit de kast, als op een kasseistrook van Parijs-Roubaix. Wat zijn we nu watjes geworden, al klagen bij 400 m kasseien, die er nog goed bijliggen,

zoals de Doelstraat. Hoewel er toen ook al een lid was, die in Ulicoten de fiets in de bus zette en er die in Meerle weer uithaalde!!.

Na Ulicoten toeren we langs de meelfabriek van Theeuwes richting Casteltre. Een eind verderop is de weg afgesloten en eigenwijs als we zijn proberen we er toch langs te komen. Maar het is echt afgesloten omdat de brug over een beek eruit ligt. De voorrijder neemt een ommetje via een zandpad met geasfalteerd fietspad ernaast om zo in het gehucht Casterle te komen. Zo komen we nog eens ergens. Dan gaat het vlotjes richting Wortel, waar we de oude pleisterplaats "De Nieuwe Buiten" passeren.

Op de lange weg naar Rijkevorsel wordt weer van koprijders gewisseld. Hier zien we een groot bord, waar keuze gemaakt kan worden uit 3 snelheden: 30,50 en 70 km/u. de voorrijders kiezen voor de eerste snelheid ! En om niet te vroeg bij het koffieadres te komen, wordt er nog een ommetje richting Beerse en langs het kanaal aan vastgeplakt. Exact om 10 uur arriveren we bij Café Sport in St Jozef. Daar heeft na een telefoontje de kastelein al gerekend op 25 man en we worden vlot bediend met koffie en het romertje advocaat + slagroom. En dat voor een zacht prijsje, dat men in Nederland niet meer kent.

De terugweg verloopt wat rommelig. In Rijkevorsel moet Piet op een kruising erg lang wachten met de volgauto en verliest ons uit het zicht. We zien hem pas weer terug bij Huis ten Halve. Gelukkig is Piet een man, die niet vlug in paniek geraakt en overal de grote routes wel kent. Hij gaat op enkele plaatsen nog zoeken naar ons, maar tevergeefs.

Wij vervolgen de route langs het krakkemikkige voetbalstadion van "Zwarte Leeuw Rijkevorsel". Een eind verder komen we een weg opbreking tegen en een eindje verder een tweede. Al meer dan een jaar zijn er rond Rijkevorsel uitgebreide wegwerkzaamheden. Daarom maar een ommetje langs het slachthuis van Hoogstraten, om zo weer op het bedoelde parcours uit te komen. Het is nu steeds met wind tegen, maar er wordt door de sterke mannen regelmatig afgelost op kop en het tempo blijft er goed in. Via Loenhout en langs Wuustwezel gaat het richting Nieuwmoer

over het fietspad van de Noordbaanwetering en de Nieuwmoersesteenweg. Kort na 12 uur zijn we weer bij Huis ten Halve na 105 km aan en gemiddelde van 30.2 km/u.

Jan Verbocht

Contactgegevens:
Telefoonnummer: 0165-560 602
Faxnummer: 0165-560 402
Website: adsr.nl
Email: info@adsr.nl
Bezoekadres:
Vijfhuizenberg 46, 4708 AL, Roosendaal
Postadres:
Postbus 1445, 4700 BK, Roosendaal

<http://www.adsr.nl/>

Verslag 1 juli 2018

Ulicoten – Gilze

De zomer laat zich van zijn goede en dus warme kant zien. Bij het vertrek is het al 19 graden. Ook vandaag volop zon, maar wel een stevige oostenwind. En we moeten eerst naar het oosten. Pieter Heijmans is de koerskapitein en neemt resoluut de kop. Er staan 21 fietsers aan de start en ook vandaag is Piet chauffeur. We gaan op Achtmaal aan en slingeren vandaar verder langs de grens richting Meer. Wel weet Pieter enkele nieuwe betonbaantjes te vinden in de Noorderkempen. De dingen lijken allemaal op elkaar, zodat je je wel goed moet oriënteren om de route te kunnen volgen.

Bij Meer gaan we langs de watertoren en daarna rechtsaf. Even verder is de route afgesloten en is de Garmin van Pieter even het noorden kwijt. Hij had de route erin gezet, maar als je dan voor een wegafsluiting komt, moet je toch overgaan op je eigen harde schijf. Met wat hulp van ervaren voorrijders komen we toch op de route naar Ulicoten. Dan kan Pieter weer op zijn GPX route verder richting Chaam.

Als we richting Alphen rijden worden we gepasseerd door een brandweerwagen met sirene. En laat die nou ook de Fransebaan indraaien en daar halverwege midden op de weg blijven staan. Wij kunnen er op de fiets wel langs, maar Piet heeft even oponthoud. Aan het eind van de baan is hij er evenwel weer bij. De koffiestop is bij restaurant "Den Brooy" in Gilze. De koffie en het gebak – in 2 soorten- vindt gretig aftrek.

Na de stop gaat het in gestrekte draf met de stevige wind in de rug door het Chaamse bos naar Chaam. De verdere route loopt langs Strijbeek, Meersel Dreef naar Klein Zundert.

Als we op de Schijfsebaan zijn beland, rijdt Ad van Agtmael lek. Dat probleem is vlot verholpen. Jammer is wel, dat niet iedereen daar de moeite neemt om te wachten tot hij is gedepanneerd. Wachten is gewoon stoppen = voet aan de grond. En het is wel een ongeschreven wet bij De Bidon: samen uit, samen thuis. Gevolg is, dat nu niet iedereen dezelfde route naar Huis ten Halve neemt. Want Pieter gaat via Horendonk naar Huis ten Halve.

Even na 12 uur bereiken we de finish na 106 km met een gemiddelde van 30.1 km/u. Een vlotte rit onder ideale fietsomstandigheden. Het was te merken, want er waren vandaag voldoende koprijders te vinden.

Jan Verbocht

Uitlaatservice Snuf en Snuitje
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06 111 08 497
E-mail: snufsnuitje@outlook.com

① snufensnuitje.weebly.com

Jachtrainingen Go Apport
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel: 06-111 08 497
E-mail: goapport@live.nl

<https://snufensnuitje.weebly.com/>

CHEMISTRY THAT MATTERS™

سابك
sabic

سابك
sabic

<http://www.sabic-bergenopzoom.nl/>

TEGEL-DISCOUNT
Argon 29
4751 XC Oud Gastel
Borchwerf 2 (Roosendaal)
Tel: 0165 53 05 40
GROOT ASSORTIMENT | GESPECIALISEERD | VOORDELIG

TEGEL-DISCOUNT

Vragen? Bel ons vandaag nog! ☎ 0165 53 05 40

HOME

ONZE KWALITEITEN

COLLECTIES

MONTAGE

ACTIES

SANITAIR

CONTACT

<http://tegel-discount.nl/>

Verslag 8 juli 2018

Wemeldinge

Vandaag de 3e rit op rij in zomerse omstandigheden. 's Morgens met 15 °C nog wel fris, maar de thermometer zal naar 26°C gaan, dus niet teveel kleding aan. We staan met slechts 18 leden aan de start, maar het is de eerste zondag in de schoolvakantie en gisteren is met 11 man, onder leiding van Jan Verbocht, de Hennie Roks Classic met 185 km. naar Scherpenheuvel verreden. Hierdoor zijn dus leden met vakantie of hebben de Classic nog in de benen. Bart Boeren volgt met zijn auto vandaag het peloton.

Om 7:58 uur komt Toon van den Broek, onze koerskapitein voor vandaag, aanrijden, krijgt meteen te horen dat het 8 uur is en vertrekt meteen richting Nispen, met naast hem Gerard Konings op de kop. Met een oostenwind van 2 Bft gaat dat vlot boven de 32 km/h naar Wouwse Hil, Wouwse Tol, Klavervelden en door Heimolen tot aan de Antwerpsestraatweg. Daar nemen Werner van de Nobelen en Maurice van den Berg het kopwerk over richting Mattenburg en Korteven. Op de Zeeuwse Weg splitst de groep zich, de kopgroep met 6 man over de weg en de overige 11 man over het fietspad. Dit levert enige onenigheid op tussen de koerskapitein en onze voorzitter. Bij de 1e mogelijkheid na de afslag met de Oesterdam rijdt iedereen over het fietspad verder richting Krabbendijke.

Voor Krabbendijke rechtsaf de dijk op, de Meiboom, waar altijd de plaspaus wordt gehouden en de bananen er aan gaan. Daarna nemen Toon en Gerard weer het voortouw en gaan langs het spoor rijden, eerst aan de zuidzijde, daarna langs de noordzijde en dan onder langs de Nieuwlandsedijk over de Inundatieweg naar Yerseke. Via de Postweg en de Postbrug, over het Kanaal door Zuid-Beveland, bereiken we Wemeldinge en na 54 km. Hotel Smits voor de koffiestop.

Op verzoek van Toon rijden John Theunisse en Jan de Rooij op kop voor de terugweg, weer over de Postbrug, maar daarna naar het zuiden, langs het kanaal tot aan de radartoren aan de Westerschelde. Zoals op de heenweg wordt er nu ook constant 32 of meer gereden, maar nu met de wind van voren. Net na het terrein van de oude veerhaven van Kruiningen rijdt Jan even te ver rechtdoor, de kortste weg naar huis, maar het peloton gaat rechtsaf. Zo kom je ook van de kop af. Tot na Waarde rijden we zoveel mogelijk langs de A58 en daarna langs de Westerschelde tot aan Bath en dan over de Schelde-Rijnverbinding, om via Ossendrecht en de politieacademie bij Jagersrust uit te komen.

Richting Huijbergen blijven we op de weg rijden, behalve Jos Dierks, die het fietspad prevaleert. Hij blijft voor het peloton uitrijden en gaat bij de kerk van Huijbergen rechtdoor. Wij slaan bij de kerk rechtsaf, zodat Jos maar 102 km in clubverband heeft gereden. Wij rijden naar Hoek en na de kerk linksaf om zo in de Hollandse Dreef te komen. Daar zien we Jos over de Ouwerveldenweg rijden en zodra we ook op die weg zitten demarreert Nico van Est om Jos, met een voorsprong van 500 m. in te gaan halen. Ruim voor Nispen heeft hij hem te pakken en zijn samen als eerste bij Huis ten Halve. Wij zijn er ook om 12:15 uur met 116 km en 31,4 km/h op de teller en zonder lekke banden. Luc Aerts ontdekt bij HtH een bult in zijn achterband en laat er eerst wat druk af om zonder klapband thuis te komen.

Dank aan Toon voor de rit en aan Bart voor het volgen van de groep

Pieter van Leijssen

Verslag 15 juli

Rond Breda

De zomer weet van geen ophouden. Ook vandaag volop zon bij het krieken van de dag. Wel wordt het in de loop van de middag een echte koperen ploert, zoals zijn bijnaam ook wel is. Gelukkig zorgen wij er voor, dat we rond de middag rond zijn met onze tochten. Zo is het 's morgens echt aangenaam fietsen. Ook de wind blijft zwakjes waaien en neemt pas na de middag toe in kracht. En dat het goed fietsweer is, is ook te zien aan de opkomst. Die is prima, ondanks de vakantieperiode. Vandaag staan er 25 fietsers en chauffeur Bart Boeren aan de start. Voor hem is het de vuurdoop als "ploegleider", er achteraan poekelen in een tempo van 30 km/u.

De echte leider is vandaag Wim Rommens. Hij neemt de kop en we trekken via Horendonk naar Schijf. Daar doemt het eerste probleem op: het centrum van Schijf is afgesloten vanwege een braderie. Daarom was het even zoeken naar een omweg via De Heiningen, een slingerweg, daarna langs het voetbalveld. Zo komen we weer op de route richting Sprundel. Wim kiest de route via de Turfstraat, de Muizenstraat en daarna de Klappenberg. De tunnel bij het Liesbosch wordt vlot genomen en we zetten koers naar Zonzeel langs café "Den Elzakker".

Een groot deel van deze route hebben we gisteren ook gereden in omgekeerde richting bij de onderlinge rit naar de camping in Raamsdonk. Daarbij waren 10 bidonners actief. Langs de bekende route door Terheijden, over het kanaal naar Oosterhout Zuid gaat het vlot door. Wim had een nieuw koffie adres gevonden bij Dorst. Maar om daar te komen, moesten we een omweg maken, omdat de weg van Oosterhout naar Dorst was opgebroken. Er wordt daar een deftig fietspad aangelegd door de boswachterij Dorst.

Op een terras onder de dennenbomen bij restaurant "Beum" is het goed toeven. En het appelgebak ontbreekt ook hier niet. Er wordt uitgebreid de tijd genomen voor nog een tweede kop koffie. Het restaurant ligt wat verscholen in de bossen aan een weg, die alleen voor fietsers is bestemd. Net voor de spoorwegovergang linksaf richting Surae. Een prima vinding van Wim.

De terugweg gaat via Bavel naar Ulvenhout. Dit is ook de route, die we vanuit De Moer rijden. Bij de Galderse Meer kunnen we er vandaag gewoon door. Afgelopen week heeft de politie de weg enkele malen afgesloten, omdat er teveel recreanten naar de plas trokken en de weg verstopt dreigde te geraken door de geparkeerde auto's. Net als vele dieren zoekt de Homo Sapiens verkoeling in het water met deze hoge temperaturen.!

Omdat we via de Prof van der Hoevenstraat weer terugkeren bij Schijf, moeten we daar weer omheen. Nu via de Zoeksedijk, waar aan het einde even verwarring is bij de voorrijders: Links of rechtsaf ??? Wim had zich even af laten zakken op dat moment. De keuze wordt gemaakt voor de kortste weg naar Huis ten Halve, dus via de Achtmaalsebaan en Zundertseweg. Vanwege 3 maal een omleiding komen we aan 111 km, met een gemiddelde van 30.4 km/u. het was een goede voorbereiding voor de langere ritten van de komende 2 weken. Een stevige en vlotte rit, geen malheur. Dus Bart heeft een gemakkelijke ochtend gehad.

Jan Verbocht

Verslag 24-27 juli

Avondvierdaagse

Voor het derde achtereenvolgende jaar werd de avondvierdaagse gereden van 24 t/m 27 juli. De datum 29 juli is de oprichtingsdatum van RTC De Bidon. Daarom wordt de avondvierdaagse georganiseerd in de week voor die datum. Dit jaar waren de weergoden ook enigszins een stoorzender. Niet vanwege de regen, maar door de extreme hitte, die 's middags ruim boven 30° C steeg. Een reden voor enkelen, om van deelname af te zien. Maar omdat we pas om 18.30 uur vertrokken, was het toch in de avond goed weer om te fietsen.

De eerste avond stonden er 10 fietsers aan het vertrek bij Huis ten Halve. De route ging naar het noordwesten, richting de kust, waar het minder warm was. Via de Wouwse Tol en de Heide door de bossen naar Lepelstraat. Vandaar via de Kladder over de Koeveringsedijk naar de Zeelandweg Oost. Daar een stukje over het fietspad en zo bereikten we De Heen. En omdat we nu geen rekening hoefden te houden met een volgauto, konden we de bruggetjes van het Dintelsas oversteken. Vanaf het sas langs de Vliet naar de Zuidzeedijk. Daar hadden we de wind stevig in de rug en het marcheerde vlot naar Oud Gastel. Bij Kuivezand konden we het nieuwe fietserstunneltje inwijden richting de Langenberg. Over Zegge en de Flintdijk maakten we de route rond. Totaal 71 km.

Op woensdag, de tweede avond, waren er 9 deelnemers. En Gerard Konings wilde zijn rit richting het Liesbosch rijden. Hij had deze route nog vanaf dit voorjaar. In maart werd deze afgelast vanwege de weersomstandigheden. Langs de gebruikelijke wegen onderlangs Sprundel en Etten Leur gingen we naar de tunnel bij het Liesbosch. Daarna een route door de polder van Zwartenberg naar Zevenbergen. We passeerden de Zwartenbergse Molen en keerden terug naar het Liesbosch. Deze warme avondrit was goed voor 72 km.

De derde rit op donderdag was er een met een spectaculair slot. We vertrokken met maar 5 man. Het was nog bloedheet, 33° C en er zaten buitjes in de lucht. Gerard Konings zei bij het vertrek al, dat hij bij de eerste druppels zou omkeren. De richting van deze avond was Hoogstraten. En net voorbij de Maatjes bij Nieuwmoer was de betonbaan een beetje nat en vielen er druppels. Helaas was er voor Gerard geen afslag op deze lange weg en aan het einde was alles weer droog. Toen we bij Hoogstraten terugkeerden richting Roosendaal, zagen we in de verte wel een stevige bui hangen met donkere strepen naar beneden, een teken van zware regenval. Mooi ontweken die bui, was de algemene mening. Tot voorbij Achtmaal was de weg kurkdroog, pas bij Jagersrust was er enige nattigheid.

Maar.. aan het einde van de weg door het bos richting Roosendaal lag er plots een massieve boom dwars over de weg. We moesten door de greppel en onder de stam doorkruipen om verder te komen. Pas toen we Roosendaal naderden, zagen we, wat een ravage er was aangericht door die bui. Een "downburst" = een valwind had tientallen bomen omver geblazen en takken afgerukt. Het was een zeer plaatselijkfenomeen, want bij thuiskomst in Nispen was er geen drup gevallen en geen blaadjes afgewaaid ! We hadden deze avond 69 km afgelegd.

De vierde avond op vrijdag was er een kortere rit gepland met een afsluitend e stop bij het "Wit Uijltje" bij Horendonk. Toch waren er maar 6 deelnemers. De route ging over fietspaden naar Kalmthout, Heide en Kapellen. Grotendeels over de nieuwe fietspaden langs de spoorlijn. Via Hoogboom, het vliegveld van Brasschaat en Gooreind kwamen we op de weg naar Nieuwmoer. Vandaar naar Horendonk, waar na afloop de koele biertjes heeeel goed smaakten. We hadden 52 km afgelegd.

Al met al was het prima fietsweer op alle avonden. Maar je moest wel voldoende drinken meenemen, ook voor zo'n korte rit. Van de warmte had je pas last als je afstapte.

Verder konden we meerdere andere routes kiezen, want je kon nu fietspaden volgen, omdat we geen rekening hoefden te houden met een volgauto. Zo kom je nog eens ergens !

Jan Verbocht

Bekerhuis Lambregts
Boulevard 143
4701ET Roosendaal

Telefoon
0165-534498

<http://bekerhuislambregts.nl/>

Verslag 22 juli

Ouddorp Renesse

Ouddorp, Zuid-Holland

Locatie

Datum	22 juli
Tijdstip	07:00
Kilometer	160
Punten	50
Voorrijder	Fred van Ostaijen
Chauffeur	Piet

Aantal aanwezigen	24 – Inclusief chauffeur
Gereden afstand	170 km
Gemiddelde snelheid	30,9
Lekke banden	Geen
Temperatuur vertrek	16 gr.
Temperatuur terug	27 gr.
Bijzonderheden	Even gestopt onderweg ter ere dat Jan Verbocht nu lijstaanvoerder is van het Bidon klassement aller tijden!!

<https://www.wilrullens.nl/>

Verslag 29 juli

Grenslandroute

Na een erg hete zomerse week is het vanmorgen een stuk aangener om te fietsen. Het is 16° C en er staat een zacht windje, dat overigens in de loop van de ochtend stevig zal aantrekken. Dat is gebruikelijk in dit landje vlak bij de zee. Dat het goed fietsweer is, is te zien aan de opkomst. Er staan 25 fietsers aan het vertrek samen met de chauffeur van de dag, Pieter van Leijzen. Na de vierdaagse van afgelopen week en de rit van AKN gisteren naar de Moer mag ik me voor de vijfde keer deze week voorrijder noemen of wat daar voor doorgaat. We vertrekken via het Hoekske naar Jagersrust en zo verder richting Achtmaal. Vandaar nemen we het geheel vernieuwde fietspad naar Zundert, Prachtig glad asfalt, fijn om over te rijden. Afgelopen winter reed ik daar met Toon van den Broek over en het was amper berijdbaar, veel scheuren en bulten door de wortels. We hadden het erover, om een brief naar de gemeente Zundert te sturen met foto's van de belabberde staat van dit fietspad. Maar op dat moment had de gemeente Zundert de handen vol aan camping "Fort Oranje" met alle kosten van dien. Toch is er deze zomer serieus werk van gemaakt.

In Zundert volgen we de Berkenring door de westelijke woonwijk en steken de hoofdweg over en gaan verder langs het voetbalveld en de wielerved. Om de 10 km wordt er van voorrijder gewisseld en het gaat vlot over lange rechte stukken richting Meer. De watertoren wordt gepasseerd, evenals de grote aardbeienkwekerij. Via het gehucht Hal komen we op de grote baan naar Baarle Nassau. Even verder bereiken we Zondereigen, een vreemde naam voor dit dorp eigenlijk. Het is een dorp in België gelegen, maar het hoort bij de gemeente Baarle Hertog in Nederland gelegen. Het heeft dus niks eigen, vandaar de naam. Het is wel de geboorteplaats van José , de echtgenote van Johan van der Velde.

Na Zondereigen komen we op de lange weg van Merksplas naar Ravels langs Weelde. Daar steken we het Bels Lijntje over, de oude trambaan van Tilburg naar Turnhout, die omgetoverd is tot een fietspad van 45 km. Even verder ligt aan de rechterkant het oude vliegveldje van Weelde, waar 20 jaar geleden, tijdens de varkenspest uitbraak de varkens in de openlucht werden "gecremeerd". Dit tot 'genoegen' van de omwonenden, die wekenlang in de stank hebben gezeten. Maar het was een noodoplossing om honderdduizenden varkens op te ruimen.

Van Ravels gaan we achterlangs naar Poppel, waar we de rijke buurt bereiken, waar meerdere oud-wielrenners wonen, o.a. de van Poppels en Blijlevens. Na Poppel gaat het over het geheel vernieuwde, mooie betonnen fietspad naar Alphen. Daar worden we welkom geheten in café "Welkom". Het is een oud bruin café met een baas en bazin, die ook op leeftijd zijn. Ook de prijzen zijn hier nog een beetje antiek, nog koffie beneden € 2.00.

Omdat het heerlijk weer is, kunnen we allemaal op het terras plaats nemen. Daar komt de bazin nog ouderwets met de koffiekkan rond, eenvoudig en vlot bediend. En de koffie is net zo goed als uit al die dure machines met padjes en cupjes. Het schiet bovendien een stuk beter op. Na de koffie vertrekken we over de slechte klinkers van Kwaalbrug en verder de betonbaan door het afgelegen buitengebied tussen Alphen en Chaam. Het is nu stevig duwen met de wind op de kop. Maar de sterke mannen Jan, Geert, Leon, Nico en nog een paar anderen verlenen prima assistentie bij het kopwerk. We rijden onder Chaam langs, waar alles al in voorbereiding is voor de Acht van Chaam, die de komende week wordt gehouden. Dit evenement is al over drie dagen uitgesmeerd. Maandag is er de koers voor amateurs en jeugd categorieën, dinsdag de beruchte Nacht van Chaam en woensdag de profkoers.

De terugweg gaat langs Meerle en Meer om via de kortste weg naar Zundert te rijden. Vandaar gaat het richting Schijf en Horendonk op Huis ten Halve aan. Daar arriveren we na 122 km met een gemiddelde van 30.2 kort na 12 uur. Wel zijn we 2 man kwijtgeraakt, die ergens een andere route hebben genomen. Het was een vlotte rit zonder oponthoud, zonder

panne. Na afloop werden de laatste etappes van de Tour nog besproken tijdens het ledigen van de bekende kelken.

Jan Verbocht

BOUWBEDRIJF VAN EST

- renovatie
- onderhoud
- nieuwbouw
- metselwerk
- tegelwerk
- stucwerk
- werkvoorbereiding

06-38910604

info@bouwbedrijfvanest.nl

Email: info@bouwbedrijfvanest.nl/

Audi Centrum Roosendaal

Audi Centrum Roosendaal

Showrooms Werkplaatsreceptie

Adres
Argon 41
4751 JC Oud Castel
[Meer informatie](#)

Openingstijden

Maandag	09:00 - 18:00
Dinsdag	09:00 - 18:00
Woensdag	09:00 - 18:00
Donderdag	09:00 - 18:00
Vrijdag	09:00 - 20:00
Zaterdag	09:00 - 17:00

Vandaag open tot 18.00

Afspraak plannen

(0165) 522950

info@audicentrumroosendaal.nl

[Route plannen](#)

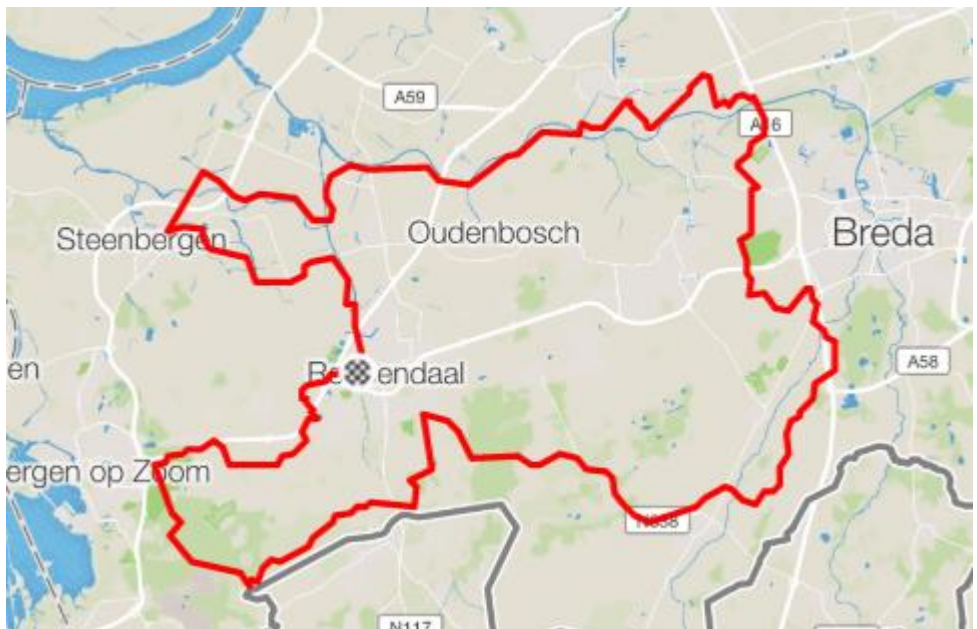
<https://www.audicentrumroosendaal.nl/>

Verslag 5 augustus 2018

Draaitour Classic

Op zondag 5 augustus 2018 werd deze Classic voor de 2e maal georganiseerd door "De Draai van de Kaai". Als "De Bidon" namen we deel met één inschrijving voor de 130 km (keuze was 90 (vertrek vanaf 9:00 uur), 130 of 170 km). Om 8:00 uur gaf Leon bij HtH enige uitleg over de organisatie en de route, waarna we om 8:05 uur vertrokken naar "De Kaai". Bij "De Distel" was de parkeerplaats helemaal ingericht voor deze Classic, waar we om 8:15 uur via de achteruitgang aan de Frans Halslaan vertrokken met 18 man, bij 17°C en wind NO-2.

We reden naar "t Anker" en vóór de Tolbergvijver sloegen we R-af naar Haiink en naar Wouwse Hil, Wouwse Tol, Klavervelden, Heimolen richting Trapke Op. Toen we door Nispen reden vroeg Jan V. om een plaspauze in

de Heijbeeksestraat, zodat hij zijn vergeten bidon even kon ophalen. Zo geschiedde na 30 km rijden en kon Jan toch nog zijn bidon met speciaal geprepareerde toverdrank, volgens het recept van de druïde, uit zijn privélaboratorium oppikken. Ondertussen passeerden ons twee racefietsers (man en vrouw) met shirts uit "ISRAEL", wellicht toch vanwege de start van de GIRO in Israël. Voor "De Lodge" reden we die twee weer voorbij. Nadat we door Schijf en door Klein Zundert waren gereden hadden we bij 62 km onze 1e stop in een kantine aan de Overasebaan voor gratis bananen, energierepen en –drankjes. De koffie en thee konden we verkrijgen voor € 1,=. Het was een korte stop want na 20 minuten vertrokken we weer, maar zonder N. van E, die huiswaarts koerste.

Wij koersten verder via "De Rith" en door het Liesbosch naar Prinsenbeek. Na "De Elsakker" reden we door Langeweg over de Zuiddijk naar Zwartenberg en via de Afgebrande Hoef over de Lammegatsebrug (fietsbrug over de Mark) naar de Goudbloemse Dijk. We volgden de Mark tot aan Stampersgat. Vlak na de brug naar Standdaarbuiten, om kwart voor twaalf, stond er politie en ambulance en we zagen een motor in de berm op zijn kop staan, de beide wielen omhoog. Op de Sint Antoinedijk werd er flink gedemarreerd, eerst met 3 man, daarna 2 en even later nog eens 3. Ze haalden elkaar niet in, maar wachtten vóór Stampersgat op het peloton. Bij de 2e stop in Stampersgat hoorden we dat het ongeluk om 11:15 uur was gebeurd en dat er ook een fietser bij was betrokken. Later was er in de media niets over te vinden, dus te hopen, dat het voor de slachtoffers meevalt. Bij zaal Geerts konden we weer bananen en energiedrankjes en –repen krijgen etc.

De stop was hier heel erg kort, want we vertrokken al na 10 minuten langs het Mark-Vlietkanaal richting Gastels Veer. Daarvóór gingen we R-af de Zuidzeedijk (van de koppeltijdrit) op en door tot Steenberg. Via de Boonhil, Kruisland reden we weer richting Gastels Veer, maar gingen vóór het Mark-Vlietkanaal R-af en bleven dat aan de westkant volgen tot aan RW 17. Via de Westelijke Havendijk kwamen we om 13:00 uur weer op de

kade en bij "De Distel", alwaar we de fietsen in een bewaakte fietsenstalling konden zetten.

Daarna lieten we een groepsfoto (konden er niet allemaal op) maken en werd er nog even nagepraat, o.a. met ex-bidonner Patrick 't Hart. Even maar, want zelfs op het buitenterrein konden we elkaar nauwelijks verstaan vanwege de geluidsinstallatie. Voor het weggaan kreeg iedereen nog een tasje van BN-DeStem met o. a. een witte bidon (tekst: "1268-2018 ROOSENDAAL 750"). Ondanks de tropische weken was het nog maar 27°C, bij een wind N-O-3.

Het was een mooie rit van 129 kilometer, die we met 30,4 km/h verreden, zonder volgwagen en zonder lekke band of ander ongemak.

Pieter van Leijssen

bloemenboetiek de Goudsbloem

WAAROM DE GOUDSBLOEM

Wij houden van bloemen
Uw boeket wordt gemaakt door
talentvolle vakbekwame bloembinders
Service en kwaliteit is vanzelfsprekend
Vóór 12:00 uur besteld, vandaag afgeleverd.
7 dagen vaasgarantie.
Veilig online betalen.
Bezorging in heel Nederland door onze Fleurop
collega's.

President Kennedylaan 158
4707BG Roosendaal
0165-557332

Sint Janstraat 81
4741 AN Hoeven
0165-503312

Pastoor van Breugelstraat 138
4744 AG Bosschenhoofd
0165-317068

<https://bloemenboetiekdegoudsbloem.nl/>

Rabobank

Rabobank

<https://www.rabobank.nl/particulieren/>

**RIJWIELSPORHUIS
AD VAN OVERVELD**
VERTROUWDE
Kwaliteit en
Service!

OPENINGSTIJDEN
maandag - vrijdag - donderdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 18:00
vrijdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 20:00
zaterdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 17:00
zondag en zondag gesloten

ADRES
Rijwielsporthuis Ad van Overveld
O. L. Vrouwendraai 181
4750 AD Zege
Tel. 0165-540893

RIJWIELSPORHUIS AD VAN OVERVELD
VERTROUWDE SERVICE!

<http://www.rijwielsporthuisadvanoverveld.nl/>

Verslag 12 augustus 2018

Den Bommel

Wanneer ik om 10 voor 8 de deur uit ga, voelt het t.o.v. de voorbije weken ietwat fris aan. Zou de zomer voorbij zijn? Helemaal niet erg, het mocht wel wat minder. Hebben we onderweg tenminste minder vocht nodig. Over de opkomst hebben we echter niet te klagen, alleen de week daarvoor was het wat minder. Oorzaak wellicht de Volksronde. Vandaag staan er weer 25 man klaar om onder aanvoering van Fred van Ostaijen en gevolgd door Piet Raaijmaekers in de auto van Jan Verbocht, op zoek te gaan naar Den Bommel. Er staat me bij dat dit vorig jaar niet geheel is gelukt.

Vanuit het vertrek gaat het dwars door de stad tot dat we linksaf de Nelson Mandelaweg op gaan en dat voelen we ook. De klim is vrij steil en zo ook de volgende, die bij de Primark. De spieren zijn nu wel wakker, en dat is wel nodig ook. Er staat een stevige wind en als die van opzij komt, is het aanpoten. Fred wordt onderweg dan ook bijgestaan door diverse Bidonners.

Net over het viaduct naar Gastel gaan we linksaf naar de Gastelsedijk Zuid en Gastelsveer. Even verderop de Zuidzeedijk richting Dinteloord. Hier gaan we met een boog omheen en dan naar de brug bij Willemstad. Bij het oprijden hiervan is het Pieter Heijmans die als eerste naar boven vliegt, gevolgd door nog een man of drie.

Op het "rode fietspad", waar normaal gesproken door de liefhebber wordt gedemarreerd, blijft het nu rustig. Oorzaak wellicht de stevige tegenwind. Achthuizen laten we links liggen en gaan rechtsaf naar Den Bommel. Zover is de opdracht geslaagd. Dan rijden we door de polders en over de dijken naar Stad aan 't Haringvliet.

Wat is het hier geweldig mooi om te fietsen, alleen moeten we eerst zo'n 40 km afleggen om hier te komen.

Dan naar de koffie in Oude Tonge op het pleintje. Het weer liet toe dat we buiten konden zitten.

Nadat een ieder was voorzien, vervolgen we de rit naar de Grevelingen. Het tempo bij het wegrijden was best pittig. Achteraan moest je tenminste flink aan de bak om de aansluiting te maken. Jos Dierks vond het te hard gaan en liet lopen. Wanneer we de Philipsdam op draaien, met wind schuin tegen, gaat het ook voor anderen te hard. Door uit de wind te zetten en achter de auto bij Piet, komen we weer bij de groep die trouwens ook het tempo iets liet zakken.

Een vijftal deed hier niet aan mee en ging er, ondanks de tegenwind, tussenuit. Op de brug kwam alles weer samen.

Dan over het fietspad naar Steenbergen. Via Doornedijkje rijden we om het dorp richting Moerstraten. Hier wordt Jann Hendrickx verblijd met een leuke voorband. Net voor het dorp slaan we af en komen op de Boomdijk waar we Jos Dierks weer ontwaren. Hij had een iets kortere route genomen door Steenbergen.

Dan via de Spellestraat naar Roosendaal. Over de Thorbeckelaan en Willem Dreesweg naar Huis ten Halve, waar we na 105 km aan komen. Tijdens de algemene ledenvergadering van afgelopen januari is afgesproken om in ieder geval laatstgenoemde wegen te mijden bij terugkomst in Roosendaal om een uur of 12. Menige automobilist is dan niet blij met ons. Fred meende hier aan voorbij te moeten gaan. Anders hadden er nog een km of 5 bij gekomen.

Jan de Rooij

Verslag 26 augustus 2018

Den Bockenreijder

In het begin van dit jaar heb ik deze rit al genoteerd in de agenda, zondag 26 augustus, 7:00u, 160 km naar Herberg "In den Bockenreyder" in Esbeek. Om 6:45u betreed ik m'n zwarte SENSEA. Gelukkig heb ik de dag ervoor m'n armstukken en windstopper klaargelegd, want het kwik was deze nacht voor het eerste sinds maanden ver onder de 10 graden gezakt. Om 6:50 u op de Boulevard komt Piet, onze chauffeur van de volgauto naast me rijden, "ik ben wa later, want m'n wekker dee het nie". Om 6:55 u kom ik aan bij Huis ten Halve, dat het kouder was dan de vorige ritten was te zien aan de lange mouwen, armstukken en lange broek ofwel beenstukken.

5 Minuten later dan gepland spreekt Jan Verbocht ons aan dat we van start gaan. Met 20 leden incl. chauffeur rijden we richting Nispen, Schijf, Klein Zundert, Galder, Chaam, Gilze, Goirle, Diessen en nog een aantal plaatsen waar ik het bestaan nog niet van wist.

De aanloop richting Esbeek loopt door een zeer bosrijk gebied. Met mooie natuur en wildlife. In de verte langs een bosrand spotten enkele oplettende rijders een hert. We naderen een smal fietspad met aan de zijkant paaltjes en hier en daar nogal wat zand, het tempo een beetje eruit, dat is niet erg, want we zijn bij de Bockenreyder.

Herberg in den Bockenreyder

Niet voor niets mag deze locatie zich "de winnaar van de Café Top 100 2015-2016" noemen, want het is er prachtig. Ook hier spotten we wildlife, echte Tullepetaone lopen daar over het terras. De koffie smaakt goed, evenals de appel- kersen- en aarbeienvlaaien.

We vervolgen onze rit richting Roosendaal langs Poppel, Baarle Hertog, Minderhout, Wernhout, Achtmaal, en nog een hoop plaatsen waar ik nog nooit van had gehoord.

Nico van Est besluit even aan te zetten, maar niemand reageerd. Vanaf de koffiestop hebben we eigenlijk alleen maar wind van voor of schuin tegen gehad. Waarschijnlijk wil iedereen zich nog sparen voor de kilometers die nog komen gaan. Op de Achtmaalsebaan vanaf café Jagersrust wordt er nog een keer aangezet ditmaal door Jan de Rooij. Meerdere zullen nu volgen omdat het einde in zicht is.

Na de eindsprint richting Huis ten Halve wachten we nog even op de rest van de groep om nog even na te praten over de rit. Het valt me op dat Jos Gommers niet meer bij de groep zit. Na afwezigheid van ongeveer 5 weken in verband met een blessure besloot hij toch mee te rijden vandaag. Later las ik op de groepsapp dat hij 35 minuten na de finish van de groep toch nog aangekomen is bij Huis ten Halve. Da's echte GRINTA.

We klokken af op 13:13u na exact 160 km. Met alle tegenslagen die we hebben gehad, een zadel, dat onderweg inzakte bij de fiets van Camiel, 2 stuks lekke banden van Nico Matthijssen en Jos Gommers, 5 minuten later vertrekken, enkele plaspauzes, kijkt Jan Verbocht tevreden op z'n klok. Bijna elke week na thuiskomst kan ik zeggen dat ik weer op plekken geweest ben waar ik op de fiets nog nooit geweest ben. Zo ook vandaag. Mijn complimenten voor de rit. En volgend jaar zet ik hem zeker weer op de agenda.

Bart Boeren

Verslag 2 september 2018

Woensdrecht

Als opwarmertje op de regelmatigheidsrit reden we een rondje Woensdrecht met een aantal hubkes om de spiertjes los te maken. De opkomst was weer goed. Ook hadden we twee nieuwe gastrijders, Gerard en Sietse. Nieuwe aanwas is altijd welkom.

Het weer was prima en samen met Gerard Konings trok ik het peloton op gang. Het op kop rijden houdt wel in dat je veel meer inspanning moet leveren dan een paar rijen daar achter. Maar 60 km op kop met Gerard moest wel te doen zijn. De laatste 5 km merkte ik wel dat de beentjes vol begonnen te lopen.

Hierdoor had ik er voor gekozen om een wat langzamere tijd op te geven voor de regelmatigheidsrit. Luc wilde ook wat rustiger rijden en samen bepaalden we een gemiddelde tijd van 28,8. Achteraf bleek dit een gouden zet te zijn, genoeg voor de overwinning. Slim koersen dus!

Regelmatigheidsrit

team	gereden		opgegeven		uitslag
	gereden tijd	snelheid km/h	snelheid km/h	verschil km/h	
Peter van den Boom/ Gerard Konings/Jan de Rooij	26:18	34,68	32,5	2,18	5
Pieter Heijmans/Luc Aerts	31:12	29,23	28,8	0,43	1
Nico van Est/Nico Matthijssen	23:43	38,45	35,0	3,45	8
Wim Rommers/Jos Gommers	26:40	34,20	30,8	3,40	7
Stevin Matthijssen/Camiel van Beek	27:50	32,77	30,0	2,77	6
Sietse/Gerard	28:55	31,54	31,0	0,54	3
Pieter van Zeggeren/Pieter van Leijsen	35:05	26,00	26,5	0,50	2
Jan Verbocht/Toon van de Broek	32:50	27,78	28,5	0,72	4

Pieter Heijmans